

Εκατοντάδες ιδιώτες (φυσικά πρόσωπα και επιχειρήσεις) βρίσκονται σε μεγάλη δικαστική διαμάχη με το Δημόσιο, που αγωνίζεται για να πείσει ότι του ανήκουν μεγάλες εκτάσεις δασικές, αγροτικές, λιβάδια, βοσκότοποι, σε βουνά, γκρεμνά, αιγιαλούς κοινόχρηστοι χώροι κ.λπ. που αλλιώς θα περάσουν σε ιδιωτικά χέρια. Σε όλες τις αντιδικίες οι ιδιώτες (φυσικά πρόσωπα, επιχειρήσεις κ.λπ.) στηρίζουν τα ιδιοκτησιακά τους δικαιώματα (από απώτερους προγόνους, με χρησικτησία κ.λπ.) στην επιχειρηματολογία ότι πρόκειται για τμήματα ιδιωτικών γαιών που δεν κατέληξαν ποτέ στο Ελληνικό Δημόσιο, αφού δεν κατέχονταν από το Σουλτάνο ή Οθωμανούς. Και η επιχειρηματολογία αυτή αγγίζει όλα τα ακίνητα.

Το ιδιοκτησιακό καθεστώς των εκτάσεων αυτών κρίνεται οριστικά αυτές τις μέρες, μέσα από την πολυαναμενόμενη ερμηνεία που θα δώσει σε υπόθεση-πilotο η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου στις Συνθήκες και τα Πρωτόκολλα (Κωνσταντινούπολης, Λονδίνου) που υπογράφηκαν μετά την απελευθέρωση του ελληνικού κράτους από τους Τούρκους, σε συνδυασμό με τη νομοθεσία του 1837 για τα δημόσια κτήματα. Στην υπόθεση - πιλότο το Δημόσιο κατέφυγε προ 10ετίας στα δικαστήρια με αγωγή σε βάρος φυσικών και νομικών προσώπων που εμφανίζονταν ως ιδιοκτήτες έκτασης σχεδόν 92 στρεμμάτων στην Καλντέρα της Σαντορίνης, όταν εντόπισε στο παράλιο τμήμα της επίμαχης ζώνης, την ανέγερση οικοδόμων, τοιχίων και την φύτευση δενδρυλλίων. Το Πρωτοδικείο δικαίωσε τους ιδιώτες, αλλά το Εφετείο δέχτηκε εν μέρει την αγωγή του Δημοσίου. Το νομικό ζήτημα, έφτασε στον ΑΠ με δύο διαφορετικές αρεοπαγитικές εισηγήσεις και το θέμα έφθασε μοιραία στην Ολομέλεια, λόγω μείζονος ενδιαφέροντος και σπουδαιότητας. Αν η Ολομέλεια ΑΠ υιοθετήσει στη δίκη - πιλότο τους ιδιωτικούς ισχυρισμούς, τότε όλες αυτές οι τεράστιες εκτάσεις θα περάσουν στα χέρια ιδιωτών και το Δημόσιο θα αποξενωθεί από κάθε δικαίωμα κυριότητας σε ζωτικούς χώρους.

Η βιομηχανία διεκδικήσεων δημόσιας γης φαίνεται να ξεκίνησε πριν από 78 χρόνια, όταν με αφορμή αντιδικία μεταξύ ιδιωτών για τριγωνικό οικόπεδο και κτίσμα 400 τ.μ. στην Ικαρία (χωρίς την παρουσία του Δημοσίου στη δίκη) ο ΑΠ αποφάνθηκε ότι το Δημόσιο δεν είχε ιδιοκτησιακά δικαιώματα στο νησί και στις Κυκλάδες, γιατί τα νησιά αποτελούνταν από «ιδιωτικές γαίες καθαρής ιδιοκτησίας» και είχαν υπαχθεί στην Οθωμανική κυριαρχία όχι «με δικαίωμα πολέμου», αλλά ειρηνικά. Με βάση την απόφαση και με δεδομένη την αναβάθμιση της αξίας της νησιωτικής γης ξεκίνησε τις τελευταίες δεκαετίες ένα κύμα κτηματικών διεκδικήσεων αφού μεσολάβησαν και κάποιες δικαστικές αποφάσεις αλλά και αρεοπαγитικές εισηγήσεις που επανέλαβαν το ίδιο περίπου σκεπτικό. Κατέληξαν μάλιστα κάποιες φορές στο συμπέρασμα ότι τα νησιωτικά ακίνητα δεν πέρασαν στην κυριότητα του Ελληνικού Δημοσίου (με βάση τις Συνθήκες του 1832 και τα Πρωτόκολλα) αφού δεν εξουσιάζονταν πριν από την Επανάσταση από το Σουλτάνο, ούτε τα κατείχαν Οθωμανοί

Καταπατήσεις : Μία παλιά ιστορία

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Τετάρτη, 12 Δεκέμβριος 2012 12:59 -

ιδιώτες και συνεπώς ανήκουν σε Ελληνες ιδιώτες. Αν η Ολομέλεια υιοθετήσει στη δίκη - πιλότο τους ιδιωτικούς ισχυρισμούς, είναι βέβαιο ότι θα ανοίξει η όρεξη διαφόρων επίδοξων καταπατητών και εκπροσώπων μεγάλων οικονομικών συμφερόντων - όπως έχει διδάξει η ελληνική πραγματικότητα - για να διεκδικηθούν τεράστιες ακόμα εκτάσεις. Αλλωστε είναι γνωστό το φαινόμενο μεγάλων εκτάσεων που πέρασαν κατά καιρούς σε ιδιωτικά χέρια και με «δικαστική βούλα» με την εμφάνιση διαφόρων τίτλων αμφίβολης προέλευσης και βασιμότητας, με το κράτος απόν ή και αδύναμο να υπερασπιστεί τα συμφέροντά του απέναντι σε ψευδομαρτυρίες, χρησικτησίες κ.λπ. Με δεδομένη την περιορισμένη έκταση του Κτηματολογίου την απουσία δασολογίου, κ.λπ. είναι εύκολο να προκύψει μία νέα βιομηχανία καταπατήσεων δημόσιας γης, με συνέπειες ασφαλώς καταλυτικές και για το περιβάλλον, την ορθολογική χωροταξία και δόμηση της χώρας κ.λπ.